

Ingólfur og Landvörn, 5. hluti

Bjarni Benediktsson – Benedikt Sveinsson – Ingólfur – Landvörn – Erindi – Bókadómar – Ljóð –
Afmælisgreinar – Eftirmæli – Minnismiðar o.f

Tekið af vef Borgarskjalasafnsins

bjarnibenediktsson.is

Einkaskjalasafn nr. 360
Benediktarskjöl
Askja 5-8, Örk 9

©Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Hei

Svo segir í Hávamálum um giftu manna :

Sumt er af sonum sell,

sumt af fé ærum,

sumt af verkum vel.

Eggest hafði barnalaín, ^{attis} ~~hafði~~ fé til góðrar hlitas og
var happasell um árangur verka sinna. Hann
var þri giftumatur ~~sakmannarandlagur~~ eftir því vert-
gildi, sem á slíka hluti eru lagtir í inn fornhelga
~~þess~~ kvæti.

Stata Jammerku mjóð rafesóm í
famtis vegna landfr. legrar afsláttar
~~legrar~~.

Nákvæmt. sama afslata í öfriti;
hvort sé gerum samninga rit Dan-
na eigi.

Fjárfreitur Isl. lítt og lítill dagblads
í utlondum.

Sendiherrar afardýris, „Rannsókat
litis eitt af ábyrgum fjörramálamönnum
áður en gengist er út í Hambands-lit.

Sönum þetti þris at slita sambandin
rit allra.

Hetta af Innflátnings þegja. Tala
ákrætti á árhvæst.

Svo margir skynsamir menn í
landinu at ekki verði

2) í Osló, Stafangri, og Miðarósi og Bergen. Voru þetta skjöl („Diplomer“) sem A.M. hafði fengið að láni frá opinberum stofnunum í Norgei.

Frá Háskólabókasafninu var skilað svonefndri „Brünnische Sammlung“, sem fyrst og fremst hafði að skjalasafni sílfur-„verksins“ í Kongsbergi. (ca 200 bind).

Frá Kennuglega bókasafninu á þriðja hundrat kortum o. fl. þh.

Þegar skjölin voru afhent hafði Halvdan Koht utannríkisráðherra Norðmanna þakkað mjög svo hjartanlega en dró þó ekki dul á, að óskir Norðmanna væri ekki allar uppfylltar með þessu. (Síðasta ávægju hafði Koht látið í ljós yfir þu, að skjölunum úr Árna-safni var skilað).

Of forsoðu málinu get
og eftir lönskum heimildum tekið

þessi afrit fram: Norðmenn munu á
sinum tíma (1851) hafa lýst yfir því, að
þeir fæli frá frekari Kröfum um skjálakeint.
Málið kem þó fram hvað eftir annað,
og hin síðari ár hafa Norðmenn marg-
sinis látið uppi óskir um að fá
þau skjöl, sem þeir töldu sig eiga sit-
þotilega Kröfu á. Samningar voru
teknir upp bót 1924 og 1929 en á-
rangurslaust. H. m. k. í síðara skifti
var samit um gagnkvæm skifti á
skjólum, en samningar tókust ekki,
með því að dönnu þótti „frændsemi“
of Kröfuhardir. Þeir vildu fá svo nefnd
„Norske Register“ og „Norske Tegnelser“ frá
1572 til 1814, þ.e.a.s. ýmsar af
Kopiubókum Danska Kancellíisins, og
hafa að geyma Afrit af Konungsbref-
um um stjórn Noregs, Færeyja, Íslands
og Grænlands og á vissum tímum
annarra ~~blada~~ hluta af „Danakon-
ungs ríki“, t.d. um nokkurt skeið
Borgundarhóbus og Indíalanda himna
Lönsku.

Rabarbarevín.

15. kg. rabarbari smátt skorinn, er settur í bleyti í 25 l. af vatni ásamt 3. kg. af rúsinum sundurskornum, vatnið er um 80 st. Þetta er látið standa í hálfenn mánuð í hlýjum stað og daglega hrært í því. Síðan er lögurinn skilinn frá og aftur er látin 15 l. af volgu vatni á bitana og látið standa í 4-5 daga og svo sett saman við í kútinn. 15 kg. af sykri er leyst upp í heitu vatni, síðan er hálft kg. af þúðursykri látið renna í potti yfir hægum eldi og brenndur og síðan leystur upp í hálfum l. af heitu vatni og settur saman við í kútinn. Börkur af 3-4 appelsínum ergott að láta saman við, 30.gr. vínsýra er leist upp í volgu vatni og sett saman við (ásamt pressugeri ef til er).

Þetta er látið standa í 3. vikur þar til að ekkert heyrir í því, síðan síð og gert til lukt.

2/
handia, þá var ^{stjórni þess} heimastjórni
fengin samþendin - þessi luga
Valtjósta ne heimastjórni, sem
allri þessari sundrun, fjandskap
þ políthikum skrokkvöðum,
sem okk séi deila okk.

3/
A síðustu tímum komit nokk
nó, ritkerf þ þjóðkerf. Þess gæfist
kynslóðkerf vinst kafa nýs
óljósa þessumund um þa afar lang-
vinnu, þeigu og hönnu baráttu, sem
þinnis leitstoga landsmannu ætla
at hepp, á aðra hönd lí at afstýrn
at réttur landsins ver skætur mit
sittektum þ á erlendri veld þess
nokkrun þessokkumum í framkv. -
- á hina sífeltni látlauosi gæðkerf.
erlends velds í framkv. -

1/
Sundarþessetja, sundrun
innanlands.

Erland áleitni oflask ~~at~~ á vestig
tickippidag at fara sé dekkur
nó. Gómsel saga, skr. orðkerf
Rómverja.

Þittich í spmiskvun gerbun.
Eftir mittbik 13. aldar í nafni
foritar

Slr. Eftir mittbik 16 aldar
E. Br. í nafni þriar.

Þess mittbik 19. aldar í nafni
stjórnsfrelsið

1874 - Frelsið-ská. Konungur
þess aðra veld í símalum Íslands
þ þess ræðkerf f. Ísl. framkv.
- Eftir mittbik 19. aldar í nafni
- veld erlendis, veld
- represent

þannum, afþakastum

almenningum

þannum, afþakastum

þannum, afþakastum

þannum, afþakastum

þannum, afþakastum

þannum, afþakastum

þannum, afþakastum

þannum, afþakastum

þannum, afþakastum

þannum, afþakastum

þannum, afþakastum

þannum, afþakastum

þannum, afþakastum

þannum, afþakastum

þannum, afþakastum

þannum, afþakastum

þannum, afþakastum

3/
Aslenki færingar ^{blakki mör} ^{heftu ekki}
einn yfir landi vora. En
Eðskafi skomh og sitan
þat varamt á og ekki.
Þautslæst.

Þessi en 30 á en sitan
þat hær var þörmann Sam-
koma to íslensku valdi-
þörmann mætti miki
þörmanni og fagnadi
þörmanni þörmanni.
þat vora ein þörmanni
færingar yfir völlum
einnan um þörmanni
færingar.

Þessi þörmanni ad en þörmanni
þörmanni 100 á en þörmanni
þörmanni þörmanni
þörmanni þörmanni

Einkaskjalasam Bjarna Benediktssonar og Þorvaldsdóttur

Í þessum blakki þámt lands
á Alheimsmóti í höfuðborg
þess lands. þá þessum þessum
lands voru.

Esau eru máttur in 25 á setum
Íslendingum var meinað at komu
frá sem sér lók þjótt dit
margu þjóttmót - þá frá þessum
voru á sjálfum þessum landum!

Þessu ósígur í strandvarna málinu
Lata þessu af þessu í þessu sé.

Skrafa á vöxul -

Í samlingu voru, & sigur þú hefst
í samlingu glosan þú
settask undir.

Samlingu allan Íslendingum.

Tönnu - þessu þessu þessu.

Þessu þessu þessu þessu.

Þyrru Oddsson

fæddist 18. ágúst 1830

dauin 12 okt. 1905.

Systarsonur Gislu
Magnarssonar kennara.
Uppalumninn fjórtan-
sinum, í þáfa í Glfusi.
Giftekt tvíburar Ingu.
Kinnarsdóttur. Bjó að
þóróddsstad á Lilla
Hálfi í Glfusi 30-40
ár. Atti 21 börn með
sömu konu sinni. Kom
heim gllum upp
Ísland.

Síðustu árin var hann
hjá bernum sínum.
Þar á meðal 8 ár
hjá Ingneldi dóttur
sinni, konu þórarins
Sveins sonar á Kilaðri
á Keldukverfi og
dó hjá þeim greindur maður vel
Hann var æðra mamma
ráðvandastur, sannorðastur
og duglegastur. Sléttið
t.d. í vor áleinn 2000
fúma í þannu á Kilaðri.

Smalinn : Mér dettur stundum í hug, hvað eg ætti til bragts
að taka, ef mannígt naut kæmi ofan úr óbyggðum.

Stá:

Smalinn : Stundum dettur mér í hug, hvað eg ætti að taka til
bragts, ef mannígt naut kæmi ofan frá fjöllumum.

Þat netta er mikla verra.

Þú leikur Jóh. Sigríðs.

Fyrissögn á Kvæðum Noregs Konungateldis
met höfundachetti lík. ritat af Öðnum
í Flateyjarbók, en eftir ári s. 1878
Kvæðum. Því rangt, líkt og fyrir-
sagnir oft í blöðum míni í tímum,
sem eris rita oft en höfundar og
veita svo ^{stundugt í hleygilegri} málrogn við ritgerðina
sjálfa. "Ljósingar" manna bókanna
þing fram. Hefir stöðugt veitir vorkun
á S. fróti orti, og þann áhragalaust
haldit á þat veri = Samundar fróti,
en Sm. St. var þ. kallað fróti og
finnast þessu á því viter en
á einum stöð í fornum bókum.
Dæmi.

Því undirlegt, ef slíku ljóti um
gáfnfretan manni sem þ. L. veri haldit
loft, en þess getit veri um
höfund, enda á þat um mitt geð í
þessu hendi, sem enn á tíð af
Kvæðum og á þessu áhragalaust
sk. eftir minni, heldal eftir

Öðra samst. haldið fram í Kv. en Sn. reir í Kon. - E. H.
Segir, á þat komi af því at Reykjavík, 1. apríl 1943.
Sn. nafn vitas betur seinni, er hann reit Kon.

~~Heiðrasi förendi.~~

Eg þakka þér fyrir samfundun og viðurnas,
sem þú hefur gefið í dag. En þar sem þú
spurðir mig, hvort þér myndu vera rétt
kvednas, þá fann eg engan lóst á þeim í
fljótu bragði, enda mun önnur vísan rétt
kvedin sem hringjend sléttubanda-vísa.
Hin fullnægja og þeim kröfum sléttubanda,
að hana má alveg að jöfnu kveda aftur á-
bak sem áfram. En þó er það með öðrum
hetti en venjulegt er um sléttubanda-vísu,
því að þar mun venja, að fyrsta orð (tveggja
atkvæða) í fyrsta og þriðja vísuorði rími
saman, eins og í vísu þinni (hringjendunni)

Byltis - stíllti, - en hér er kvætið

svo að orði í seinni vísunni:

(Hér er vísað til:) Íslendingur mætur, ná milt

stýngur brag

eldoz hande.

Mer det þegar hug, er y leskr. í Th,
at ~~the~~ höfundarnafnið er rangt greitt
þar, sem allum er þekkt, — og hverj
nafnið Sæmunds fr. ver til komit,
lesit in S. fróti, ~~í~~ Esen teleni.
Þann Snorri fróti = S. St.

Sliker skammtafami albitu
í þann tíma, 13. og 14. öld, sbr
Bisk. margvita.

E. Noth-hell þar fram í ritg., er
birtist í Tíðk. í n. Fil.
og bókms. sinni, at Sn. St. hefdi-
oð Kv. — Ford þann rok fyrir ofr.

Fj skrifad gegn þessu í bókms.
sinni, — rok. Þessa sv. E. Noth í
bókms. sinni. Fj. sitan atg. alþugist
S. H. seir; þok sinni er Sn., at

Nor. konungatal
Skalditv. Se rangt. eignat Sn. af E. H.
ende mundi þat ekki anta brotur Sn.
b. etc. annat vil, sem ekki kemur hin

fruma

Alveg aðgætt, að kvætið er ekki skrifat í
Flatsýja bók eftir minni; heldur ^{eftir} skráðu
handriti, og ~~þáttur~~ þátt handrit þess
haft ~~þátt~~ kvætið í hild. sinni og
~~áskotni nafni þess og fyrir sögu~~
þess og met tilgræning höfundar
þess: Horefu Konungdætur og S
S. fróðu orti." -

dýgt rafmagnit skuli selt
á þessum 9 þessum stat.

þú hefst verið hefst af
hefst smígg þúgn ef smígg
hefst aðeins verið þagðu til
stærsti kaupslöðu á m
ef þú stórt sum kápit
er þú ~~af þessum~~ ^{þúgn} ~~verður~~ er
gjaldit, og sá öll magre
er á nokkum þessum at rafmagnit
verð dýra fyrir kaupslöðu,
ef sveitirnar verð rafhlystir
líka.

(E. Oðf. "Er enll menning
hv t. h. af svo si?")

Ju. svo er. -

Skjalaskil á Nótulöndum.

Nótmenn afhenda dönum þrjú þúsund skjal
frá dönum Kristjáns II.

Mikla afhyggli hefir sú fött vakit, er útvepið
~~Fætt~~ ~~sa~~, er útvepið skipti föri á mánudagskveldit,
er frá þess var sagt, at Nótmennt hefti nú ákveðið
at skila í hendur Dana þrjú þúsund skjöl, ~~þar~~
er þeir hafa haft í sínum vörslum frá dönum
Kristjáns II. # Fylgdi þat þegnum, at þami
hefti lengi gefið tilkall til þessara skjala, en
ekki mátt fengið og hefti þetta ^{um} ~~lengi~~ ^{langan} ~~veldit~~ ^{aldur} þaka
á verit þeim ^{mikil} áhugamál.

19
Í sambandi við þessa frétt er vest at minnast þess,
at Nörtmenn á þenta Dörum, í Vetus Stikvaddis nokkur
hundröt bof og skjöl, sem ~~Kristján~~ Kristján Konungur
hafti skilið eftir í Þýskalandi, er hann varð land-
flotta úr Danmörku, en Nörtmenn höfðu síðan höfðu
komist í hendur Nörtmanna.

Þessa fréttir höfðu að vekja þu meiri athygli
hér á landi, sem þess berast þingit á þessu
tíma, er ráðgjafarnefndin milli Í. og D. fer að
fjalla um skil þann á handritum og bókum slendis,
sem oss til handa. Er mi og mál til komist, at
við fáum þessu eftir handrit vorð ^{og skjalasöfn} fer teigist höfðu
á þessu handritum og þann um þessu handrit af
Danmörku. A

Visna-skýringar.

1. Leiknir berserkr: Hvert hafit af gerva for þína gangfögr hanga leygjar listar gerð² línbundin³, líq vetr at mér, - þvit⁵ sakat⁶ þik ganga skrautlegar bína frá húsi í vetr, en vitra húns vangs hiddidur.⁷

1. hvers hefir þú brúð far þína? - 2. legg, eldr, lozi; hanga
legg litar, hangandi lozi litar, flóandi hringr; ~~hanga~~
gerð, aðynja; gerð hringa, kona, hær: Asdís dóttir Steyns.
3. linbundin, 'línklæðum, skrautklædd; sb.: „Bindum þér
þá brúðar línar“ (Þrymskvíða). - 4. vætr, ekki, ekkiast. - 5. þú at.
- 6. eg sá úpi. - 7. hinn, leitfang í hneftaflí; hins vangr,
taflbort; hristidís Taflborts: kona.

2. Gestr Þorhallason: Vasat¹ þó² at binda böndum³
of sár; þveita⁴ beit hjalma-stöð⁵; en sák⁶ Víga-Styr⁷
kniga sáran, — þá sák allrautan unda soeg⁸ falla
af brúnar beinum i augu⁹ báglunds goða¹⁰.

[illegible]

3. Sami: Gestr¹ hefir roðklegast höggvit² Geitis gald³.
hristi⁴; doðg⁵ djúpa benja⁶ dundi⁷ gald⁸ skjaldar
miðjung⁹.

1. p. e. hann sjálf. - 2. Geiti, sækurungur; Geitis gald,
orrusta; Geitis-galds hristi, mannefning (öfengileg og varla
rétt, enda ~~er~~ bygt á vafasamri; leitrettingar getgáttu); Styrr,
- 3. doðg djúpa benja, blót. - 4. miðjung, jótunshæiti, en oft
haft í mannefningum; Skjaldar miðjung, mk., hefi Styrr.
blótid dundi um Styrr.
Vísir þessar hafa þess vitni, hve Gestr hefir hrófuð verit af drápi Styrrs.

4. puridr Óláfo dóttir: Þrátt munu beitendr¹ þrinnar
seida² frija Barta³ [ungar] - Ullr undlinns⁴, munt talidr⁵
spillir⁶ ættar þinnar, - nema látr⁷ landhyrs⁸ bota⁹ falda¹⁰
rauta¹¹, valdandi láts lybrautar¹²; lytr¹³ nemi ljót¹⁴ sem
kváðum.¹⁵

1. þrinnar, (hér) orrusta; seidr, (hér) fiske; fiske orrustu, stærð et
spjót; - beitendr vopna, menn. - 2. linns, ormr; und-linnr,
ormr sáa, spjót eta svert; Ullr, einn af ásum; Ullr vopna,
mannefning, hér: Bardi. - 3. spillir ættar, ættarskómm. -
4. landr, brinnjör (löt); hyrr, eldr; sávar eldr, gull; (réttur
kann at vera land-hyrr; ~~er~~ er þá land = löt, landhyrr, ~~er~~
glóandi málmr, sem dreginn er eta rekinn gegnum
lötina, gull; kemr hvortveggja í einu ebat¹ niðr; gulls
bota, mk., hér: Bardi. - 5. falda rauta, herra blótug höfund,
urmyta rauta, ~~er~~ verða eggbitna. - 6. lyr, fiske; löt, land,
land-fiske, ormr; orms braut, gull; gulls valdandi, mk., hér:
Bardi. - 7. menn taki eftir þess, sem eg stefja saman.

5. Eiríkr víðsjá: Höfum farit norðan ~~vitar~~ ^{hyrborts} ~~hlynn~~ of heiti niðjón saman, vitar ^{hyrborts} hlynn; ver hyggjum næra blóðs nag². Þó getum hins, al munim nokkuru færi sunnan, árr hlumtams Haka skær³; skald hyggur til skæru⁴.

1. rit, skjöldr; hyrr, eldr; vitar hyrr, sverð; sverð bort, skjöldr; skjaldar hlynn, víðastegund (lat.: platanus); hlynn skjöldr, mk., hér: Bardi. - 2. nagr, fugl; blóðs nagr, bræfugl, árn eta hrafn. - 3. skær, hest; haki, sekungr; Haka skær, skip; hlumtams, vanr við hlunna; árr, sendimadr, árr skips, farmadr, hér: Bardi. - 4. skæra, snerra, bardagi. „Eg býst íð bardaga“.

6. Þorbjörn Brúnason: Eigi mun aut-Vár¹ sítt es eigum, falda bláu² at³ mik dautan; mens Fold vill minn aldr i moldu⁵; ósselfja⁶ ann mér eplis Heljar⁷, ~~x~~ ^{þat} es óskaplegt, en auts brik⁸ má ekki vinna at slíku⁹. þat es óskaplegt¹⁰.

1. Vár, ein af ásynjum; aut-Vár, kvk. - 2. falda bláu, klætast svörtu ~~til markar~~ ^{til markar} ~~harm sinn~~ ^{harm sinn}. - 3. at = apt, p.e.: eftir. - 4. kvk. - 5. vill mig þeigan. - 6. kvk. - 7. epli Heljar, lífsljón. - 8. kvk. - 9. en ~~þetta eru~~ ^{þetta eru} ~~ósköp~~ ^{ósköp} ~~íll sköp~~ ^{íll sköp} ~~(ólag)~~ ^(ólag) ~~norna~~ ^{norna}, ~~örloz~~ ^{örloz}. - 10. þetta eru ósköp, ill sköp (ólag) norna, örloz.

7. Samr: Fákr-rennandi faqrstrykevins Áta marr¹ fannar² kann ekkju³ óþakkir, þótt gráti mik Kykván, þvít ofnaud⁴ es lituð ilja áms heitringja⁵, es skal leita mik dautan höggum ~~skárum~~ ^{skárum} hlyra skúrum⁶.

1. Áti, sekungr; Áta marr, hestr; Áta marr, skip; skips foru, sjór; svar-fákr, skip; svar-fákr-rennandi, sefari, mk., hér: Þorbjörn. ^{þetta eru} ~~þetta eru~~ ^{þetta eru} ~~ósköp~~ ^{ósköp} ~~íll sköp~~ ^{íll sköp} ~~(ólag)~~ ^(ólag) ~~norna~~ ^{norna}, ~~örloz~~ ^{örloz}.

(3.) ámr, ~~leikja~~ ^{idokks}, ^{dökkleitr}; heitingi, úlfr; litendr úlfr
ilja, sá, er gefr úlfr foeri at lita foetr sína i blóði; her-
madr; hér Þorbjörn sjálf. - 4. hlýrr, ~~kin~~ kin; hlýra
skúris, hrynjandi tár.

8. Sami: Þat ³várð ²mér, ¹at em mæri hvitvöndr
ritar brast; traci ^{2.1}hjalms Fenris holma grandi-
vandak ⁴minn brag 1- pars dreyra reyr hnitu
saman á mætu móti hanga heimþingatar,
jöru snótar mót ruðr.⁷

1. rit, skjöldr; hvitvöndr ritar, blitanda svert. - 2. hjalms
Fenris, ~~títt~~ vargr hjalma, svert; holmi sverts, skjöldr;
skjaldar grand, bardagi. - 3. eg vanda. - 4. reyr, (nok), hol
stong; hér drægi, blóð; dreyra reyr haft um spjót, af því
at faltrinn líkast reyri, gengr utan um skaftit. - 5. hanga
hengdr madr; heimþingadr, sá er þingar rit e-n heima; hanga
heimþingadr, Óðinn, er „settist undir hanga”, skr. hanga-got,
hangatyr; mót Óðins, bardagi. - 7. jara, orrusta; jöru snót,
valkyrja; mót valkyrju, ~~rusta~~ bardagi.

9. Sami: Væri betr, kjöls hleypr; at berak ókostalausan
benvand ²i quý randa ³ok heilán haus, sás ⁴skal veita
ófaum manni dauda ok heldin hann, ⁵dalreytar dýr-
reit hirti Baldr.⁶

1. kjöll, skip; kjöls hleypr, sæfari, mk. - 2. benvand, ben-
vöndr, svert. - 3. randa quýr, bardagi. - 4. sás, sá es,
ætti, eftir sambandinu, at vera: þann es. - 5. og mistim hans
eigi. - 6. dalreydr, dalfiskr, ormr; dýrreitr, ~~æros~~ gull; gulls
hirti Baldr, mannekning, hér: húskarl Þorbjarnar, er hann
kvæðr fyrir vísuna.

10. Gísli Þorgautsson: Hér villu fála marar¹ sækja mik í þessum stat²; fjölraðr³ Hildar fíra vélir⁴ vas hress. Hitt segir oddgalds Ullr⁵, at allir Hlakkar glóta hritar herfendr⁶ mynit⁷ verða hollir skaldi.⁸

1. fála, tróllkona; fála mar, úlfr. - 2. hér, á Gullþeigi. - 3. fjölraðr, sá er margt ræðir, fjölmenninn, margmenninn. - 4. fíra, eldr; Hildar fíra, sverð; ~~svarta~~ vélir, sá er velar, skemmur, eyti; ~~svarta~~ vélir, mtk., her Gísli sjálf. - 5. oddgald, bardagi; Ullr, einn af ásum; ~~oddgalds~~ Ullr, sá er mtk., hér: Gísli sjálf. - 6. Hlakkar, valkyrja, Hlakkar glóta hritar herfendr, mtk. - 7. muni eigi. - 8. ~~þeir~~ skaldi, p.e.: Gísli sjálfum.

11. Siríkr víðsjá: Frægir rekkar flyktjask¹; herra es fúss til snerru; horkunn þjóð² tekur ~~hætt~~ dragask hart á heiti. Harðráðr Bardi bíðr herja³ fara hvergi fyrir⁴ frá glyggvi geira vegg⁵ gunn-nærunga⁶ sunnan.

1. ~~draga~~ flyktjask saman, - 2. þjóð^(heir), folk, almenningur. - 3. herjar, líðar, litmenn. - 4. fara hvergi undan. - 5. glyggv, stormur; geira vegg, skjöldur; ~~glyggv~~ skjaldar-veðr, bardagi. - 6. gunn-nærungar, þeir sem næra gunni, efla orrustu: ~~þeir~~ hermenn.

12. Sanni: Ver' höldum fast foldu¹; herra þoki fram til snerru; látum rýðjendr² reyndan randa vól³ snytja⁴; ben⁵. Skal ek bíða or stat á heiti; þótt sagl se, at herta taki hart sverð-él sunnan; rjötum hjalmstíð⁶.

1. str.: hald velli. - 2. látum, ver' sem rýðjumst fast um, ofn. - 3. randa, skjöldur; ^{vola, stafri} randa vól, sverð. - 4. snytja, fara snúðugt, bruna fram. - 5. ben, sár (skýld: bani). - 6. hjalmstíð, sverð.

6/13. Samr: Höfum hlotit¹ leggja saman vandir² af reidi³, rjóðr
veggbergs þundra branda⁴; heruma⁵ vægt at vígi. Hefk heyrð
þinum hug vit brugðit at hjarta⁶, foldar fjötra fyrir⁷ leynd⁸
nú skulum reyna það.

1. Þekur hefir hlotnast, það hefir orðið okkar hlutskipti:—
2. rönd, skjöldur. — veggberg þundra (= þunnra) branda, skjöldur,
rjóðr skjalde, mk., hér: Þorljótr frá Veggjum eta Steggjuðak.
- 4. Þeruma eigi. — 5. hjarta virdit hér mekkja hugreiki, en verð
þá endrtekning þess, sem áður er tekið fram í íslægráinn
setningunni. — 6. foldar fjötra, útskrinn, er „ligger um öll
lönd“; sæva furr, eldur; sævar eldur, gull; gulls leynd, mann
þess mk., hér: Þorljótr.

14. Þindr Hallkelsson: Þóðgerðar askr¹ hefir háit víg vit
átján aska lagar mána² vird halfan þridja tág virda³;
nín almsvells bodar⁴ fellu enn at leggja senna⁵; þar
hykk⁶ lauthyr⁷ logetafi⁸ laugu danta.

1. Þóð, orrusta; Þóðgerð, framkvæmd orrustu, bardagi; Þóðgerðar
askr, þjátegunð þess; Þóðgerðar askr, mk., — hér á Þindr vit sjálfan
sig sem foringja faranninnar. — 2. lóg, spjót eta vatni; lagar
máni, gull; askr lagar mána, mk. — 3. virdar, menn. Hér segist
Þindr hafa hafið þess halfan þridja tug manna móti þeim
átján. — 4. alms, bogi; almsvell, árvar; örva bodi, mk. — 5.
leggja senna, orrusta. — 6. hykk sk. — 7. laud, löt; laud-
hykk, latar-eldur, gull (skr. 10. vöru); gulls lóg-stafir, þess
sem lóga gulli, mk. — 8. Þindr segir hér, at hann hyggi þá
leggja danta, þessa nín menn, er fellu (en stundum fellu
menn af móti eta sárnum og lifðu í valnum).

7. Sami: Eits erfimeitar' eru allbrátt fallnir ¹ styr² ok tveir
synir Gudbrands handan³ í geira gný⁴. Seldu bók Ver
bítum aldriþi síðan bótir slíks sverts ~~sverts~~ móts⁵, nema
hefndir verði; traust lit minnst mistar⁶.

1. arfpegar, erfingjar, synir. — 2. styr, ófridr. — 3. handan um
heiti, nortan. — 4. geira gnýr, bardagi. — 5. sverts mót, vopna
viðskipti, bardagi. — 6. mist, valkynja, orrusta.

16. Einkar vitsja: Frægir lundar lögðis skeits¹ lágu ellefu
dandir á heiti; raut lind² sprakk í randa rym³. Hitt
vas átr, es Gíslí fekk autar⁴ í rimmu⁵; jókum sókn
sárþíslar⁶ við sökci ognar gimst⁷.

1. lögðir, sverð; lögðis skeit, skjöldr; (rättara má vera: lögðis
seitr, sverðs hljómar, bardagi); lundr lögðis skeits, hermadr.
— 2. lind, skjöldr. — 3. randa rymr, bardagi. — 4. autr,
líkl. kvenkynsört, orlög, aldrtili; fekk autar, beit bana. — 5.
bardagi. — 6. þísl, vagnstong; sárþísl, sverð eða spjót; ~~sókn~~ sókn
sverða, bardagi. — 7. ógnr, ár-heiti; gim, ~~þísl~~ lyomi; ognar gim
gull; sökci gulls, mk., heit: Barti.

17. Sami: Alls hafa þeir ormetalls vidir¹ fallit af
orú liti; ver ratum sigborts swell² í sárum. En nú
Fjölmi seids fúrpollar³ sunnan fellu á heiti; grímt
gunnel⁴ gertisk með fyrðum⁵. — 2.

1. ormetallr, gull; ormetalls vidir, menn; sigbort, skjöldr;
sigborts swell, sverð. — 3. Fjölmi, Óðins-heiti; Fjölmi seidr, orrusta;
furr, eldr; eldr orrustu, sverð; sverð-pollr, mk. — 4. bardagi.
— 5. fyrðar, menn.

18. Sami: Styr lét ok Snorri háit verða snark sverð-
þing; þars geirvitir² gertu Gíslungum þungan hlut. Enn
vart eigi in minna settskart Gísla þat es Barti bjó; lit
gunn-nórunga³ sunnan fell geysla⁴.

1. bardagi. — 2. mk. — 3. gunn-nórungar, hermenn. — 4. geysi-
lega.

Síðasta alþingi samþykkti ákvæði um það
 að síðmað Íslands ~~skyldu~~ skuli borin upp í
 níðisráði Dana. / ~~Með þessari lögfesting jafna~~
~~alt þá~~ þá er alveg nýtt ábríði í stjórnsloznum Íslend-
 inga og þvert ofan í alla þessa baráttu. 50 ár
 af löfesta þannig síðmað landrúni undir afskipti
 útlands stjórnsvaldr og jafnað ^(samkvæmt skipun Danstjórnar) grunderallar
 Dana gildi fyrir síðmað Ísland.

Þessa stórkobblegu stefnubreyting og skyldu
 afsl. fjöðrættindanna átti að dylja fyrir íslensku
 fjöðinni. Bláðameinnir höfðu samtök um
 það, að láta ekki ræða málið og þvermættuð
 að ~~tala~~ birta nokkurt orð, sem ekki væri í samræmi
 við þeirra eigin löfgerð til danska ráðgjafant,
 fyrir þá, hvað hann var ráðgjafi og fjals-
lyndur að ^{væðgjafa} ~~skapa~~ þeim innlimunina. - Fundir
 vinnu ~~to~~ einnig haldur til þess að kvæða niður
allar umræður um þetta ~~nýggja~~ nýmali og
 var þá slegið fæst, að ekki kemi til
 nokkurra mála að hræfa nið þá, sem
 einu ~~meiri~~ væri ~~þann~~ þykkt af alþingi.

2. þótt það hefi samþykkt ákveðið, sem þjóðinni
var alls ókunnugt um og hafði áður
einröma og stöðfastlega verið á móti.

~~Samkvæmt þessum stjórnskráningum~~
Til hvers eru þá aukapingir?

En þau ekki tíð þess, að þjóðin geti sént
vilja sína um þar stjórnskráningar, sem alþingi
hefi sínu sínu samþykkt - hvort hún er met
þú eða móti? - Ekki er það að heyrna á
frjálsræðslunum á Eyriinni. Það á að vera
ófríður að þjóðin rannuaki og ræði það
sem bond er undir hana, henni er sagt
að það sé útreitt mál!

Falleg frammistöða gæturast þjóð sínu
að telja henni tíu um ^{hafi þegar} hún sé ~~þegar~~ þegar
tíu ^{bundis} að benda hendur sínar og geti ekki né
megi hafa neitt á móti þú.

Til allrar hamingju ^{hafa} ~~er~~ þessi sam-
þok ^{ekki komið að til ákveðna nafni.} - Þjóðinni hefi opnað vegur til
málfræðis um réttindi sín, þá tekur
~~blíðingaleikur um Alþingi~~ nýja stef

4. einnig til menn, sem eru hræddir
við að kynna sér málið, ~~en~~ en
hræddir um, að þeir kunni þá að
breyta skoðun, en fyrir þeim er ekki
líkaskalegra en að sannfærast.

Það eru löfverir samtök eða lítt þó taldar,
sem stunda að þrið að þjóðin kynni sér
ekki ~~hvernig~~ ~~ágin~~ ~~sjálfstæðis~~ það mál, sem
~~mest af öllum~~ ^{allmúli} ~~attra~~ ~~mest~~ vörðar frelinn hennar
og réttindi! —

Væri það ekki ^{dröngulegra} ~~réttmæt~~ og samulegra
að gera samtök um ^{þaðs kjósendur kynndu} ~~það kynna~~ sér sem
rekilegaast gæti síðasta alþingis og
gæti lagt sjálfstæðan dóm á það, hvort
full ástæða hafi verið til þess á síðasta
þingi að hafna gómlum og viderkendum
kröfum þjóðarinnar og löjfestu ~~ratgjafi~~
sérmatin undir valdevið dauðka grund-
vallaraga? Eða eru nú þjóðrættind-
in orðin svo þýðingarlaut, að ekki

5. sé áhorfomál að eysaleggja þau, ^{af} ~~þess~~
því að ríðgjafinn vill þat?

Steinþór.

~~Le 31~~

perine

[illegible]

in barðt í hendur Vestri frá 21. f.m. með
grein eftir fótetium í Svappardarkaupstad,
er Hafstein.

Þessi er einkaslettmaðll í grein sinni
sem hunang fljóti af vörum hans; — það er
jafn af honum er það andsaleys ljúf og
mugþekk iðja að ~~ta~~ gylla valdbót ráðgjafans og
undirgefni og réttindaafval alþingis, enda ~~verður~~
~~þessi~~ ~~er~~ ~~er~~ kemur hvergi í greininni hans
þeirrar beiskja og alvöru, sem fylgja samuleikunum,
þegar reglur er að verja fjöðin réttindi landvöru.

Þótt næsta ótrúlegt megi þykja byggja hóf. allan
máttat sinn og mótmæli gegn Landvöru á þessum
að þessari hefileysu kórville, að íslenskt
lögjafarvald geti ^{með löngum sinni} breggt þeim reglum, sem gilda
um meðferð mála í ríkisráði Dana! Þessari
dómalausu fjöðotatu þafa fleiri innlimana-menn
haldit fram og er hún rökilega rökun í ritgerð
Eiríks Magnússonar, sem ~~er~~ Landvöru flytur og er
oparft að fjöðvörð fókara um svo einfalt mál.

Höfundurinn Fótetium óðhafir jafnframt, að
alþingi hafi á sumari ákvarðað nýjar reglur
um flutning mála í ríkisráðinu og þessu
sönnunar ^{hefur} hann á ordaman, sem si á
frumvarpi síðasta þings og grundvallarlögunum
danska um ríkisráðið. — Í frumv. stendur, að
ráðgjafinum, skuli ^{lög og mikilværandi stjórna-ráðgjafar} bera ~~matin~~ upp fyrir konung í ríkis-
ráði, — en í grv. lögunu Dana stendur: „Öll lög og
mikilværandi stjórna-ráðgjafar skal bera upp (forhandla)
í ríkisráði.“ Það er þessi ordaman, sem
fótetium heldur að geti breggt ~~af~~ reglum þeim
sem gilda um í ríkisráðinu danska og marku
ráðgjafa Íslands þar séðstakan rétt allh öðru vísi
en hinna ráðgjafanna. Þetta þarf að athuga betur.

Þóttar milli Adalabittis í þakunni milli
Íslendinga og Danastjórnar ^{hefur} það, hvort ~~ríkis~~
~~ráðs~~ ~~danska~~ ~~seinnal~~ Íslandr skyldu borin upp

Homina & *Homina* corni for 74 extend ad 2 adq

Til þess að slíta ein allri þröta hefir ein Danastjórni

suti bundinn á þá þræta, hvort sémálin skuli

allt engan sérvitt. Kvæð á móti. Danir hafn

peim noz, - far gilde svo him dōnken liz oz rettē

~~pat enen~~ ~~fett~~ ~~fan~~ ~~loz~~ ~~pau~~ ~~loz~~ ~~of~~ ~~vogeln~~ ~~re~~ ~~stke~~

hestir þess nokkurt gildi ef íslensk löggjöf ~~fær~~^{setti reglur}

sís hin dönskun lög, - en þú ert ekki hér til að

...isanya, pro jeon fogennan vovast. Lata vov a, at kin-
unig isleat mal se borin app fypir konungu

Þegar ~~þessi~~ gatt er þessa augljösa sannleika,

oz ordaleikir hóf. falla um koll. Þeim er líka

laust, sem ekki hefir rít neitt að slyðjact, og

Ma neta pest nokku dani.

Hof. ~~sega~~ ^{statthöfing} að Íslandsráðgjafi, veri málin upp

engin stjórnskipuley skifti hafi af seimálan

Manat. peltate tokkautu stakkefing, nuckke
 kann pegar spilfer met mottoym. ^{per} ~~hem~~ ^{hem} ~~skadardra~~

Einkaskjalasafn Bjarna Ben-Zikssonar © Borgarskjalasafn Reykjavíkur

1 segir, að ríðgjafi Íslands beri mál sín upp
fyrir konungi í heyranda hljóða í ríkis-
ráðinu, þannig að aðrir ríðgjafar ^{hann} geti -
vakið athygli konungs á þeim í áheyrni
Íslandsrígjafans, ef þeim þætti hann fara út
fyrir starfsins líti, þannig að honum gefist
þá kostur á að standa fyrir máli sínu.

Önnur stæðing er þá, að ríðgjafinn fyrir
seónal Ísland hafi (samt. nýja stjór.) alveg
seestake stöðu gagnast hinum ríðgjöfum.

Sönnun fyrir þessu fyrirfinnst engin, sem sýni
er heldur von, þá að hann er engin til.

Ennfremur á sérstaka ríðgjafant að vera
rjúkandi af þá, að hann má vera brúttur
í 300 mílna fjölgast til samkomustöð ríkis.
Hér ber einn að sama brunni fyrir fögetanum,
þá að það mun hann þó sjálfur rita, að hvernig
er lögbætt, hvar ríðgjafinn skuli hafa við
milli þess sem þá stafa í ráðinu.

Þöfundurinn heldur áfram:

„Í þessu nýja fræmi er skipt afmarkað, að
hann (rígjafinn) á ekki til ríkisráðis saman að
solða annað en það, að hann hitti þá konung
til þess að vera fram fyrir hann líz elkingis
m. m. En á þessu boðinu er hann skyldur að
vera minn upp fyrir konunginn einnill þá,
en ekki annarsvörð, og þá met er það
útlök, að Ísland málum sé nokkum tíma
rátt til lykta í ríðgjafasamkundu (Ministeraad)
þá sem afi atkv. ræðs.“

Hér kástar nú tölfurinn þá sem sköf. heldur, að
rígjafinn geti búið upp mál fyrir konungi í
rígjafaríði, ef ekki væri tekið fram að hann skuli
gera það í ríkisríði. Þáð ætti þó „erindrekingur“
að rita, að mál er ekki búið upp fyrir konung í
rígjafaríði! — (II). Sköf. heldur að seónal Ísland geti
ekki komið fyrir til umræðu og undir atkvæði, af þá
að ríðgjafinn beri þá undir konung í ríkisríði.

létta á metunum gegn löðakæðnum
rétta-reglum um ~~þa~~ meðferð mála
í ríkisséðinu, — eins og greinin
öll er þöfnatildur, sem við engin
ök hefir á stýðast, ^{svæðum} ~~en~~ þegar
er sýnt.

Stanni getur nemi þrið komit til
þegar á tilgangur hant met þessari
ritsins hafi verið þá, að koma á
veg fyrir, rangan misdeilning (= rétten
skilning?) á málinu, eins og slendur
í þinni endurbatta útgáfu greinar-
innar í „Þjóðólfi“.

~~Höf.~~ Það er engu líkara en höf. hafi
sjálfur fundið, að sök hans mundi heldur
meryfinni og gyflingun á iindimunnar ákrest-
inu ekki sem traustust, þri ad i
enda greinas sinna, geygur hann, ad
þri gefnu ad alþingi, leggi fulla áherslu á
það ad þ þótt þyri löfester, ginn, se nikinn
inn ekki vaittur neinn réttur yfir þeim
málum, sem eftir stjórnaðri vorri en
seistakle, málfrin Íslands — og jafufram
vonnar hann, ad þat verð gest meryileg
ljóst ad met þessu se lokist öllum afskiftnu
ríðhenn samkundunnar af seónáðum
Íslands. — Þarna ~~þa~~ vakir þó fyrir
höf. ad ekki se allt sem tryggast og má
það gott heita in þeirri átt, þri ad þvörum
þykir sinn fylg fagur. + Hitt sjá, skynsamir
menn, hveru mikis það hefir at þyrt
þótt alþingi taki eitthvad fram um mýf-
mála i rikisríði Danu, sem það hefir ekki
yfir ad segja, ~~en~~ ^{um leit og þyrt} ~~er~~ ^{sest} ~~ad~~ ^{þyrt} ~~jata~~ ^{þyrt} ~~þa~~ ^{þyrt} ~~löglega~~ ^{þyrt}
~~þa~~ þess yfirráðum Íslandsmála samkrant
valdbæði ríðgjafant.

Vonur hófundarinn verda þri' mistur eflaust

B Ó S E T A N .

Þegar sýnt er fram á, að samþykkt ráðgjafafrumvarpsins 1902 sé voði fyrir landsréttindi vor, þá hrópa varnarmenn þess jafnan upp með BÚSETUNA, hún sé svo mikill fengur, að alt sé tilvinnandi að fá hana. Hún verði aldrei of dýru verði keypt.

En skyldu þeir nú eiginlega hafa athugað, hvað unnið er við búsetuna? Afleiðingar hennar eru í stuttu máli þessar:

1. Búsetuna á að kaupa með SAMÞYKKI Íslendinga á gildi grundvallarlaganna fyrir Ísland og uppgjöf landsréttinda vorra.

2. Fyrir búsetuna á ennfreður að þegja með því, að létta af Dönum útgjöldum, er nema mundi minst 40,000 kr. á ári, sem er sama sem að gefa þeim upp höfuðstól upp á EINA MILJÓN króna, er Ísland á inni í ríkissjóði og sem Danir með stöðulögunum hafa skuldbundið sig til að gjalda vextina af með því, að taka að sér að greiða allan kostnað við hina æstu stjórn Íslands.

3. Af búsetunni leiðir því, að óhjákvæmilegt verður að leggja nýja skatta á landsmenn, til þess að standast hinn aukna stjórnarkostnað, sem betur hefði mátt verja til eflingar atvinnuveganna. Og það mun ekki fjarri sanni, að sá kostnaður reynist svo mikill, að fyrir TVEGGJA ára slíkan kostnað matti veita Þjórsá yfir Ölfusið og fyrir EINS árs kostnað leggja akbraut yfir Fagradal, og má af því marka, hvað gera matti á hálfri eða heilli öld með því fé, ef því vari varið til verklegra framkvæmda, í stað þess að vera étið upp af embattismönnum, sem Danir hafa með lögum skuldbundið sig til að kosta.

4. Af búsetunni leiðir, að ráðgjafi Íslands getur svo að segja aldrei gatt ~~hagsmun~~ hagsmuna Íslands í SAMEIGINLEGUM málum, með því hann verður sjaldan eða aldrei viðstaðdur, þegar þau koma fyrir í ríkisráðinu, en hann hefir engan rétt til að skifta sér af þeim, nema þegar hann er þar staðdur.

5. Af búsetunni leiðir, að ráðgjafinn verður miklu veikari ÚT Á VIÐ, þar sem hann verður eins konar utaveltubesefi hjá ríkisráðinu, sem kemur þar svo sjaldan, að hann hvorki kynnist hinum ráðgjöfunum verulega, né getur haft nokkur áhrif á mál þeirra, svo þeir þurfa ekki að taka neitt verulegt tillit til hans fremur en þeim sýnist.

6. Af búsetunni leiðir, að ráðgjafinn verður altöf völdugur INN Á VIÐ, þar sem ~~ALT~~ vald og veiting ALLRA embatta verður í hendi hans eins. En ~~þetta~~ hefði hann ekki verið hér búsettur, þá hefði aðeins nokkur hluti þessa valds orðið í hans höndum, þar sem landshöfðingi hefði þá veitt flest embætti og úrskurðað mikinn fjölda mála, og eins amtmennirnir sum, ef þeim hefði verið haldið. Fyrir búsetuna lendir þetta allt í höndum EINS manns, sem þó er meira háður út á við en áður. INN Á VIÐ verður hann eins og einvaldur zar, en ÚT Á VIÐ getur hann orðið undirlægja.

7. Af búsetunni leiðir, að ráðgjafinn á miklu örðugra en ella með að sinna löggjafarmálum og undirbúningi þeirra, þar sem hann verður hlaðinn svo miklum umboðsstjórnarstörfum, að hann á fult í fangi með að annast þau, auk þess sem Hafnarferðir hans hljóta að verða tilfinnanlegur hnekkir fyrir störf hans.

8. Af búsetunni leiðir, að ráðgjafinn svo að segja hlýtur að verða KLIKKUHÖFÐINGI í Reykjavík (það verður næstum lífsskilyrði fyrir hann), þar sem hann hefði annars komist alveg hjá því.

9. Af búsetunni leiðir, að ÞINGRÆÐIÐ verður í reyndinni miklu minna, hvort sem litið er inn á við, til þings og þjóðar, eða út á við, til konungs og ríkisráðsins. Af því landssjóður á að borga eftirlaunin, mun þingið hika sér við að steypa mörgum ráðgjöfum, þó því líki ekki við þá. En líki ríkisráðinu ekki við þá, mun það því síður hika sér við að láta þá fara frá, sem Íslendingar "borga brúsann".

10. Af búsetunni leiðir, að margfalt örðugra verður að fá það stjórnarfyrrirkomulag, LANDSSTJÓRAFYRRIRKOMULAGIÐ, sem landinu er hentugast, eða jafnvel loka skotið fyrir að það nokkru sinni fái. Ef Íslendingar fara að gera kröfur í þá átt, munu þeir jafnan fá það svar, að þeir séu búnir að fá "heimastjórn", sem þeir hafi sjálfir sar-

þykt og gert sig ánægða með. En ef búsetan hefði ekki verið, þá hefði altaf mátt gera kröfu um fullkomna heimastjórn og steypa þeim ráðgjöfum á kostnað Dana, sem ~~þá~~ settu sig á móti því. En þegar Íslendingar hefðu farið að hruga hverjum ráðgjafanum á fætur öðrum á eftirlaun úr ríkissjóði, þá mundi ríkisþingið (að minsta kosti józku bandurnir) hafa farið að láta til sín heyra og skorað á stjórnina að losa ríkissjóðinn við þá plágu og lofa Íslendingum að hafa það alt eins og þeir vildu upp á eigin kostnað.

ARISTÍDES.

Kennararnir.

Gísla Jón Helgason.

Ég skal geta þess í byrjun, að hjér verður
erri einvörðungu þalot um mann þann
sem Kennara, heldur einnig, um fram-
koma hans í ^{grunn}opinkernum málum.

Jón klerkur er meðalmatur vest, hár
og grammur, aðlaginn. hárstangur, aug-
ur grá og á sírpin er hann stríffur
tötu gótmannlegur. Yfirhöfud er mæð-
inn erri þrúbærliga fallgur, enda á
hann erri rin þar til þess.

Það er erri nema eitth á síðan vort
líman hjér ^{vit}skólanum, en á þessum
stutta tíma hefur hann fyllilega sýnt,
hvern mann hann hefur að geyma, klerkar.
Sey man þat vel, at þegar hár gíslar þátt-
ur hinnim höndum tekið hafa, þegar hann
var tekið at kenna í fyrra hánol. Ég þat vort

af líb vill ekki að ástandinu. Hann
þegar kákur og fjöngva, sagði gaman sögur
og svo virtist sem hann vildi kafa góða
samirinnu við þetta. En etldan var ekki lagi
í Þorvaldi. Þá þótt var með hann eins og
Hákon Hlatagarð, at viruall hans þrostu
vudu á við. Þótt sýndi það sig, at hann
hefði gaman af at nappa menn þá gati og
hefur æ munda meira boit á þeim Herila
hjá guðmámmunum. Þá hjúrdinnur þessi
hugar og þannig, at þegar hann hefur heyrð
skoptit þessu hjótt og hann hefur áttuð ávarð
at þetta hann í loft upp af fjöngva, þótt
öngum, flennir út flaróðsþjótinn. Hvar
svo hatti, at hristi í skálahjálbinum. Þegar
hann hefur hlegit góða stund, sýnis hann at
verða fjúðinnu, en þá er honum ómög-
legt, en verður viljann þar at virða. Þá
er hann opt á þess dónalgunu skomargati
um líb þetta, og ætti hann at verða komi
stílnings ánn, at þetta þessi er ekki ánn stílt.
Eftir framfærð þessa sonarmanninn.

1
nimmis á framfærð góðdrengrinnu hjúna
Vik, en vortur þá, er sísturinn hann, en
enda hefi þú þátt þyri satt, at hann var
verali góðstrákur og þú af skálaröðum,
og þú hefi átt þátt við um hann, þessa þou-
um söguna afarílla.

Sein hennimatur hefur J. H. getit þess
líðinn vort-týs. Þú hefi einu sinni heyrð þess
hann, og þátt sem hann þá sagði var stadlaust
bull. Eftir þessu hefur hann gleimist
um Kirkjúl. þáttit og er hann þegar orð-
laund allt, og kom þátt þess í ljósi á fjúðinnu
í var. En þá var hann ílla sleginn út
af laginu. Fútkirkjunnar þátt var verid at
röð um fjúðinnu og varu margir þess
þess. Stótt þá upp margnesaðmannsýla og
sagði meðal annars: „Hvar er guðhálfrinn
á virðinn?“

Hann var nija á naggjúlagað. Þessu
stótt um eins og hundur og þóttist ein hólur
en ekki vel mælt kafa. Þessa stílt, hefur

[illegible]

Þjófloest stefna skyldi í sambands nefndinni, svoleidi
í indistand þarin fyrir þá

þrátt fyrir þat falla nefndar menn frá sínum eðlilegum
kröfum, að leumendur skyldu skila Thoroddum, og
ganga á hönd meirihl. nefndarinnar, í staðin þess að
fyllja skila Thoroddum. Það er skiljanlegt að dansir vilji
halda í Ísland og næmast koft að lá þeim þat eins lengi
og mikill þactur af legðandi mönnum Íslendskupjötunnar
fylgja þeim að málum og se þess og gjörviga þeim.

Dansir þjá nú betur en nokkur sinni áður að þeim er vinn-
ingur í því að innleiða Ísland víð Danmörk, sjálfis
þafa þeim margis legðandi menn dansa, stjór med eigin augum
landit og kynt þjá at vinnu mál og fiski vider med til
styrk Íslendinga (þ.d. á þess þakobruat að þafa getist meirilis
vartandi upplýsingar)

Það sarglega víð þessa þessis baratta er að sjá þess þjórnin
se klofin og þess skipt, og þess verit alt af lengi (þátt mess
þessi þessit að því sitan 1904 að "Íslenska" stjórinn komst á
lagginnar) til að þessa fyrir þessilegum þess ginni mál
þessin se kenni (þjórnin) þess legist þess á kjöta
þess þess þess Nordmönnum til að lastess andan upplý-
singa? Það vor "leining og samheldi" og af því
þess Nordmönnum þess og þess. Það er men ösk og
vinnu að Íslendingar taki þess þess til fyrir myndar
og vinnu inleining og samheldi" að fullkomna sjálfstæði
Íslands, og þess þá ári að þá sjá sigurinn vinnu
og Íslendingar kjöti þá þess og þess af vider þessin víð
þess, se vinnu þess þess þess þess. © Borgarskipulagsin Reykjavíkur

8.

Rannsókn ræðserra á landsbanknum var stöðin
svo af mörgum, at stjórinn hefur þar hafist nýja ~~for~~
stepun - ríkara skuld g eptirlit með stofnunum
g staðsmönnum landsins. - Þessu óvæni. Mælt
vel fyrir af almenningi.

vel fyrir af ármennings.
 En þetta hefi all þarid í mola - og mikil óánæm
 komit þess. Þess eru tveir bankar. - Ef Eftirlit meir
 sem við hefi þó vort vandræða

Íslandsbanka hefi ekki verið. ^{sem hefur verið} Engin gangsker ger at þeir.
Var þó full í stað, — einu 3 Korn. Ljós ári bankakneypst

komst upp & ord ena leit:

Bankastjóni hafði áður samant kaff herra
mesta óvegla g sikkemi, í frammi - stjórni um:
Eins þessum þessum á milli

Natal per bankansi ~~to~~ . Sukk sitt i brask.

Stalid út úr reikningslánum manna g spesi

szótgyűjtésük. - Tekint a máti beszámolójára

sitta en ekki skilast þeim. — För län i hvidum varðanum
med ^{1/2} ^{1/4} ^{1/8} ^{1/16} ^{1/32} ^{1/64} ^{1/128} ^{1/256} ^{1/512} ^{1/1024} ^{1/2048} ^{1/4096} ^{1/8192} ^{1/16384} ^{1/32768} ^{1/65536} ^{1/131072} ^{1/262144} ^{1/524288} ^{1/1048576} ^{1/2097152} ^{1/4194304} ^{1/8388608} ^{1/16777216} ^{1/33554432} ^{1/67108864} ^{1/134217728} ^{1/268435456} ^{1/536870912} ^{1/1073741824} ^{1/2147483648} ^{1/4294967296} ^{1/8589934592} ^{1/17179869184} ^{1/34359738368} ^{1/68719476736} ^{1/137438953472} ^{1/274877906944} ^{1/549755813888} ^{1/1099511627776} ^{1/2199023255552} ^{1/4398046511104} ^{1/8796093022208} ^{1/17592186044416} ^{1/35184372088832} ^{1/70368744177664} ^{1/140737488355328} ^{1/281474976710656} ^{1/562949953421312} ^{1/1125899906842624} ^{1/2251799813685248} ^{1/4503599627370496} ^{1/9007199254740992} ^{1/18014398509481984} ^{1/36028797018963968} ^{1/72057594037927936} ^{1/144115188075855872} ^{1/288230376151711744} ^{1/576460752303423488} ^{1/1152921504606846976} ^{1/2305843009213693952} ^{1/4611686018427387904} ^{1/9223372036854775808} ^{1/18446744073709551616} ^{1/36893488147419103232} ^{1/73786976294838206464} ^{1/147573952589676412928} ^{1/295147905179352825856} ^{1/590295810358705651712} ^{1/1180591620717411303424} ^{1/2361183241434822606848} ^{1/4722366482869645213696} ^{1/9444732965739290427392} ^{1/18889465931478580854784} ^{1/37778931862957161709568} ^{1/75557863725914323419136} ^{1/151115727451828646838272} ^{1/302231454903657293676544} ^{1/604462909807314587353088} ^{1/1208925819614629174706176} ^{1/2417851639229258349412352} ^{1/4835703278458516698824704} ^{1/9671406556917033397649408} ^{1/19342813113834066795298816} ^{1/38685626227668133590597632} ^{1/77371252455336267181195264} ^{1/154742504910672534362390528} ^{1/309485009821345068724781056} ^{1/618970019642690137449562112} ^{1/1237940039285380274899124224} ^{1/2475880078570760549798248448} ^{1/4951760157141521099596496896} ^{1/9903520314283042199192993792} ^{1/19807040628566084398385987584} ^{1/39614081257132168796771975168} ^{1/79228162514264337593543950336} ^{1/158456325028528675187087900672} ^{1/316912650057057350374175801344} ^{1/633825300114114700748351602688} ^{1/1267650600228229401496703205376} ^{1/2535301200456458802993406410752} ^{1/5070602400912917605986812821504} ^{1/10141204801825835211973625643008} ^{1/20282409603651670423947251286016} ^{1/40564819207303340847894502572032} ^{1/81129638414606681695789005144064} ^{1/162259276829213363391578010288128} ^{1/324518553658426726783156020576256} ^{1/649037107316853453566312041152512} ^{1/1298074214633706907132624082305024} ^{1/2596148429267413814265248164610048} ^{1/5192296858534827628530496329220096} ^{1/10384593717069655257060992658440192} ^{1/20769187434139310514121985316880384} ^{1/41538374868278621028243970633760768} ^{1/83076749736557242056487941267521536} ^{1/166153499473114484112975882535043072} ^{1/332306998946228968225951765070086144} ^{1/664613997892457936451903530140172288} ^{1/1329227995784915872903807060280344576} ^{1/2658455991569831745807614120560689152} ^{1/5316911983139663491615228241121378304} ^{1/10633823966279326983230456482242756608} ^{1/21267647932558653966460912964485513216} ^{1/42535295865117307932921825928971026432} ^{1/85070591730234615865843651857942052864} ^{1/170141183460469231731687303715884105728} ^{1/340282366920938463463374607431768211456} ^{1/680564733841876926926749214863536422912} ^{1/1361129467683753853853498429727072845824} ^{1/2722258935367507707706996859454145691648} ^{1/5444517870735015415413993718908291383296} ^{1/10889035741470030830827987437816582766592} ^{1/21778071482940061661655974875633165533184} ^{1/43556142965880123323311949751266331066368} ^{1/87112285931760246646623899502532662132736} ^{1/174224571863520493293247799005065324265472} ^{1/34844914372704098658649559801013064853094}

Nern dan Tur.

Er heissen nämlich: mit dem Akkordschilde -

Under Siglar svo til Amerikar.

[Bankasının geri eklenmesi - bazar fiyatı eklenmesi neuma -]

anglyða "dánabúis". Ráðh. Landstjórnin skuldi
 ekki reynið að vanda einstaklinga og með þessu er mig bankaríki
 — ~~þessu~~ Engin rannsókn þess fram. Hreykelt!

sen iikki munda geta itt sei stad i nokken
lands. —

lands. —
Evo batið ráðgjafi þri. afan á — á aðalfundi
Íslandsbanka stadlausu lopi á „allri stjörnu
bankans“, „sem sé og hafi ^{jafnan} verið í berkt lagi.“

Minun henipetta iis ummalin um lund-
bankann, oz mistiket sauremi i kein ex. peger
at ex gatt, hvar i lyis hefi komit i hvarun thadman

Mít af hvergi á þessum 50 þús. er hætt þat en
 engin opinber samvika - hj samantvörfu þakka mátt veita
 ; Takknaðirni út af 25 annum - segi 3 skrifta - lög lög-
 brátt á brú. - Sjómáttarist brútt af haldar þeim þessum áfram!
 Ráðgjafi ekki út rættu - Sjómáttarist brútt af haldar þeim þessum áfram!

Ráðgjafi útskipti við nánari skýringu á þessum málum. Þetta er einn af mörgum dæmum um hvernig þú getur fengið hjálp frá okkur.

Undirbúningur Gæðfr. — Ákúur á fyrri skon
 (1905) — Nú engin betri en áður nema sáðu sé.
 Hætti allri samv. við göndu
 All undirbúningur í haush. Frv. búið til á Danm. í dounu
 ekki til fyrr en í þingbyggingu. — Vandrættir á Kendvina
 for. er þingit skorað á Stjórnina: Atkúlun
 v. 3 k. — dæðitil á Hofnannum — Stjórnarkræmalið.

Dvalit langvístun í Danm. — Ekki varist
 þu á þessum hafi verið ~~gott~~ að undirbúa
 for. þessi-er 5 leggja þá visting í Skoolingja
 fél. að sækja þu fund og haldra fyrirlestur
 við lýðskola í Þóthlandi, sem ræðkennu Íslands
er óskytt starf og mjög þessu heitir um
landit hefir af þu hafi.

Þetta undirbúningslegri for. 5 margh
 fleira starfar af heilunlarleika. Ráðkennu
 ortum slitum 3 hringum á aldri.